

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อเติมเต็มลูกด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ลูกเพียงแต่ทำตามการชี้นำของพระเจ้า เพื่อยพยายามอย่างดีและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก อย่าได้พ่ายแพ้ต่อมายา

คำถาม: อะไรคือความแตกต่างหลักระหว่างคำสั่งของพระเจ้า คำสั่งที่สูงส่งและคำสั่งของมนุษย์?

คำตอบ: ด้วยการทำตามคำสั่งของพระเจ้า ลูกๆ จะกลับไปยังบ้านของลูกและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่ ด้วยการทำตามหนทางที่สูงส่งลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขสม่ำเสมอเพราะลูกได้รับการกำหนดเหล่านั้นจากพ่อในเวลาอัน อย่างไรก็ตามลูกยังคงเฝ้าแต่ลงมา การกำหนดของมนุษย์ทำให้ลูกไม่มีความสุข ในการที่จะทำตามการกำหนดของพระเจ้าก่อนอื่นใดลูกต้องมีศรัทธาที่สมบูรณ์ในพ่อผู้ที่สอนลูก

โอม ชานติ พ่อได้อธิบายถึงความหมายของ: ฉัน ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ เมื่อลูกพูด “โอม ชานติ” ลูกดวงวิญญาณก็จดจำบ้านของลูก ฉันดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบและแล้วเมื่อดวงวิญญาณได้รับอวัยวะเขาก็เข้ามาสู่ “การพูด” ในตอนแรกอวัยวะต่างๆ มีขนาดเล็กและแล้วอวัยวะนั้นก็เติบโตขึ้น ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน ท่านต้องการพาหนะเพื่อที่จะกลับมาสู่ “การพูด” เช่นที่ลูกดวงวิญญาณโดยดั้งเดิมเป็นผู้อยู่อาศัยในดินแดนของความสงบและเมื่อลูกลงมาที่นี้ลูกก็เข้ามาสู่ “การพูด” พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาสู่ “การพูด” เพื่อที่จะให้ความรู้แก่ลูก พ่อให้การแนะนำตัวท่านเองแก่ลูกและคำแนะนำของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง การศึกษานี้เป็นด้านจิตวิญญาณแต่การศึกษาอื่นทั้งหมดเป็นทางด้านร่างกาย พวกเขาคิดว่าตนเป็นร่างกาย ไม่มีใครในพวกเขาจะพูดว่า: ฉัน ดวงวิญญาณกำลังฟังโดยผ่านหู เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านมาและอธิบายว่าท่านมาอย่างไร พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์เช่นที่ลูกทำ พ่อเข้ามาในผู้นี้ ไม่สามารถมีคำถามเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้นี้คือพาหนะของพ่อและเขาก็เรียกได้ว่าเป็นแม่เช่นกัน แม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดคือพรหมบุตรและดังนั้นผู้นี้คือแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุด ไม่ใช่เรื่องของน้ำ นี่คือแม่น้ำที่สูงส่งที่สุด เป็นแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดของความรู้ ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ: พ่อคือพ่อของลูก พ่อต้องพูดในวิธีเดียวกันกับที่ลูกพูดด้วยเช่นกัน บทบาทของพ่ออยู่ในตอนสุดท้าย เมื่อลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์พ่อต้องมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ ใครทำให้ลักษณะและนารายณ์เป็นเช่นนี้? ลูกไม่สามารถพูดว่าเป็นใครอื่นใดได้นอกจากพระเจ้า เพียงพ่อที่ไม่มียึดจำกัดเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านพูดว่า: พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้มนุษยโลก พ่อรู้ตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบของต้นไม้ พ่อเป็นสัจจะและเป็นเมล็ดที่มีชีวิต ความรู้ทั้งหมดของต้นไม้โลกนี้บรรจุอยู่ในพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าวงจรโลกและละคร สิ่งนี้ยังเฝ้าแต่หมุนไป ละครที่มีชีวิตจำกัดเหล่านั้นมีความยาวเพียง 2 ชั่วโมง แต่ม้วนฟิล์มของละครนี้เป็นเวลา 5 พันปี ไม่ว่าเวลาอะไรก็ตามที่ผ่านไป จาก 5 พันปีเวลาจะเฝ้าแต่ลดลง ลูกเข้าใจว่าในตอนแรกลูกเคยเป็นเทพและแล้วทีละเล็กละน้อยลูกได้เข้าไปสู่สภานกรบ ความลับทั้งหมดเหล่านั้นเข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกดังนั้นลูกควรจะเฝ้าแต่คิดถึงสิ่งเหล่านั้น เมื่อเราได้ลงมาในตอนต้นเพื่อเล่นบทบาทของเราเราเคยเป็นเทพและเราเคยปกครองเป็นเวลา 1,250 ปี เวลาเฝ้าแต่ผ่านไป ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี ไม่มีใครสามารถคิดถึงสิ่งใดที่มีอายุหลายแสนปี ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยเป็นเทพเหล่านั้นอย่างไร และเมื่อลูกยังคงเล่นบทบาทของลูกอยู่ ปีแล้วปีเล่าได้ผ่านไปและก็ปีแล้วที่ได้ผ่านไปก่อนหน้านี้ความสุขของลูกก็เฝ้าแต่ลดลงมาเรื่อยๆ ทุกสิ่งนั้นไปผ่านสภาพสภาโทประธาน สาโท ราโจ และทาโม ทุกสิ่งกลับมาเก่าอย่างแน่นอน นี่คือการเดินที่ไม่มีชีวิตจำกัด เข้าถึงทุกประเด็นเหล่านั้นอย่างดีมากในสติปัญญาของลูกและแล้วอธิบายแก่ผู้อื่น ไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นเช่นเดียวกันได้แน่นอนที่พวกเขาจะต้องอธิบายในวิธีที่แตกต่างกันไป สิ่งที่ยากที่สุดที่จะอธิบายคือวงจรละครและต้นไม้คือ 2 ภาพหลัก สิ่งนั้นเรียกว่าต้นกัลปะ ไม่มีใครรู้วาระยะเวลาของวงจรเป็นเช่นไร มนุษย์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย ผู้หนึ่งอาจจะพูดสิ่งหนึ่งและอีกผู้หนึ่งอาจจะพูดบางสิ่งอื่น เวลานั้นลูกได้เข้าใจความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายของมนุษย์และลูกก็ได้เข้าใจแล้วถึงการกำหนดของพระเจ้าผู้เป็นหนึ่งเดียวด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงด้วยการทำตามการชี้นำของพระเจ้าลูกก็จะไปยังโลกใหม่อีกครั้งหนึ่ง ลูกจะไม่สามารถกลับไปที่นี่ด้วยการทำตามการชี้นำของผู้ใดอื่น แม้ว่าจะเป็นการกำหนดของมนุษย์การกำหนดที่สูงส่ง ในขณะที่ทำตามการกำหนดที่สูงส่งลูกก็ลงมาเพราะองศาของลูกเฝ้าแต่ลดลง ลูกก็ลงมาด้วยเช่นกันในขณะที่ทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ อย่างไรก็ตามมีความสุขในการทำตามการกำหนดที่สูงส่งในขณะที่มีความสุขในการทำตามการกำหนดของมนุษย์ พ่อได้ให้คำสอนที่สูงส่งแก่ลูกในเวลาอันเห็นเองลูกจึงคงอยู่อย่างมีความสุข พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาที่นี้จากที่ห่างไกล ผู้คนไปต่างประเทศเพื่อที่จะหารายได้ เมื่อพวกเขาได้สะสมความมั่งคั่งอย่างมากแล้วพวกเขาก็กลับมา พ่อพูดว่า: พ่อได้ให้สมบัติที่มีค่ามากมายแก่ลูกเพราะพ่อรู้ว่าพ่อได้เคยให้ทรัพย์สินสมบัติมากมายแก่ลูกและด้วยสิ่งนั้นลูกก็ได้สูญเสียทั้งหมดนั้นไป พ่อเพียงแต่บอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูกๆ ผู้ที่ได้สูญเสียทรัพย์สินสมบัติในทางปฏิบัติ ลูก

จดจำสิ่งต่าง ๆ ของเวลา 5 พันปี ใช่หรือไม่? ลูกพูดว่า: ใช่ บาบา เราพบท่านเมื่อ 5 พันปีที่แล้วและท่านได้ให้มรดกของเรา เวลา
นี้ลูกสำนึกว่าอย่างแน่นอนที่ลูกเคยประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาเราเคยประกาศสิทธิ์
ในมรดกแห่งอำนาจในการปกครองโลกใหม่ของเราจากท่าน โอเค ดังนั้นจึงเพียรพยายามอีกครั้ง อย่าได้พูดว่า: บาบา วิญญาณ
ปีศาจร้ายของมายาได้ทำให้ฉันพ่ายแพ้ เป็นเพียงเมื่อหลังจากได้กลับมามีสำนึกเป็นร่างที่ลูกพ่ายแพ้มายา ลูกกลายเป็นผู้ที่
ละโมภหรือลูกรับสินบน สถานการณ์ที่เข้าตาจนก็เป็นเรื่องที่แตกต่างกัน บาบารู้ว่าโดยที่ไม่ได้กลายเป็นผู้ละโมภลูกก็ไม่สามารถทำให้
กระเพาะของลูกเต็ม นั่นไม่เป็นไร ลูกต้องรับประทานแต่ลูกต้องไม่ติดกับในสิ่งนั้น มิเช่นนั้นก็จะเป็​น​ลูก​ผู้​ที่​จะ​ต้อง​มี​ประสบ​การ​ณ์
ของความทุกข์ ถ้าลูกมีความสุขด้วยการรับเงินและแล้วลูกตำราวจับลูกก็ต้องเข้าคุก อย่าได้ทำการกระทำเช่นนั้น: พ่อจะไม่
รับผิดชอบต่อลูก เมื่อใครบางคนประกอบอาชญากรรมพวกเขาก็ต้องเข้าคุก ที่นั่นไม่มีคุกใดเลย ฯลฯ ดังนั้นตามแผนของละคร
ลูกจะได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิดเช่นที่ลูกเคยได้รับในวงจรที่แล้ว ทั้งอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น มีทั้งปวงประชาที่มั่งคั่งและ
ปวงประชาที่ยากจนแต่ไม่มีความสุขใดเลย พ่อรับประกันในสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลายเป็นสิ่งเดียวกัน ทุกรูปแบบเป็นที่
ต้องการในอาณาจักรสุริยวงศ์และจักรวาลวงศ์ ลูก ๆ รู้ว่าพ่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกอย่างไรและต่อมากลูกได้ลงมา
อย่างไร ลูกจดจำสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ลูกจดจำการศึกษาของลูกที่โรงเรียนใช่หรือไม่? ที่นั่นเช่นกันพ่อเตือนลูกว่าไม่มีใครอื่นในทั้งโลก
ที่สามารถสอนการศึกษาการจิตวิญญาณแก่ลูกได้ ได้มีการกล่าวถึง “มานมานาบา!” ไว้ในกิตะด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่ามนตราที่
ยิ่งใหญ่ มนตราที่ฝึกฝนจิตใจ มนตราที่สามารถทำให้ลูกเอาชนะมายาได้ ผู้ที่เอาชนะเหนือมายาจะเอาชนะทั้งโลก เป็นกิเลสทั้ง 5
ที่เรียกมายา ภาพของราวันนั้นชัดเจนอย่างที่สุด มีกิเลสทั้ง 5 ในผู้หญิงและกิเลสทั้ง 5 ในผู้ชาย ด้วยกิเลสเหล่านี้ที่ลูกกลายเป็น
เหมือนลา เหตุนี้เองจึงมีการแสดงหัวลาบนหัวของราวัน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าโดยที่ไม่มีความรู้ลูกเองก็เป็นเช่นนั้นด้วย พ่อหนึ่งท่าน
และสอนลูกในวิธีที่สนุกสนานมาก ท่านคือครูสูงสุด อะไรก็ตามที่เราเรียนจากท่านเราก็จะสอนผู้อื่นต่อไป ประการแรกลูกต้อง
สามารถทำให้พวกเขามีศรัทธาในผู้เดียวที่กำลังสอนลูกอยู่ บอกพวกเขา: พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่เรา ดังนั้นเวลานี้ ไม่ว่าพวกเขาจะ
เชื่อหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับพวกเขา ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะกลับมาสูงส่งดังนั้นอย่างแน่นอนลูก
ต้องการโลกใหม่ที่สูงส่งด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในโลกของขยะ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ที่นั่นใน
ดินแดนสุขชาติลูกคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่าเสมอในขณะที่ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมากในนรก ลูกสามารถเรียกสิ่งนี้ว่านรก
หรือแม่น้ำของยาพิษ โลกเก่านี้สกปรก เวลานั้นลูกสามารถรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างยุคทอง สวรรค์ และยุคเหล็ก นรก สวรรค์
เรียกได้ว่าเป็นความมหัศจรรย์ของโลก ยุคเงินไม่สามารถเรียกเช่นนั้นได้ บางคนมีความสุขอย่างมากที่อาศัยอยู่ในโลกที่สกปรกนี้
แมลงที่ส่งเสียงนั้นก็ส่งเสียงรอบ ๆ แมลงที่สกปรกและทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ลูกเคยนอนอยู่ในขยะเช่นกัน
พ่อได้มาและเปลี่ยนลูกจากแมลงนั้นคือจากศูทรเป็นบราห์มิน ด้วยการส่งเสียงความรู้นี้แก่ลูก เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มี
มงกุฎ 2 ชั้นและดังนั้นลูกควรจะมีสุขอย่างมาก ลูกควรจะมีเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้
คำอธิบายที่ง่ายตายนี้แก่ลูก บาบาอธิบายจะสัมผัสหัวใจของลูก ในเวลานี้ทุกคนติดกับอยู่ในปลักของมายา มีการอื้อวอด
ภายนอกอย่างมาก บาบาอธิบายว่า: พ่อมาและช่วยเหลือลูกให้พ้นภัยจากปลักนั้นและพาไปสู่อ้อมอกสวรรค์ ลูกเคยได้ยินชื่อ “สวรรค์”
แล้ว สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ มีแต่เพียงรูปภาพเท่านั้น ผู้เป็นนายแห่งสวรรค์เคยมั่งคั่งอย่างมาก ในหนทางของบัดดีถึงแม้ว่า
ลูกได้ไปวัดทุกวันแต่ลูกไม่ได้มีความรู้นี้ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเคยคงอยู่ในบาร์ด ไม่มีผู้ใดรู้ว่า
เมื่อใดที่เคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา แทนที่จะเรียกว่าเป็นศาสนาเทพพวกเขากลับเรียกว่าเป็นศาสนาฮินดู ในตอนเริ่มต้น
ประธานของฮินดูมหาสภาได้มา เขาพูดว่า: เราเต็มไปด้วยกิเลสและชั่วร้าย เราจะเรียกตัวเราเองว่าเป็นเทพได้อย่างไร? พวกเราพูด
ว่า: โอเค เข้ามาและเราจะอธิบายให้ท่านฟังว่าศาสนาเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง เราจะทำให้ท่านกลายเป็นนายแห่งสวรรค์
จงนั่งลงและเรียนรู้ เขาพูดว่า: ดาต้าจี ฉันไม่มีเวลา เขาจะกลายเป็นเทพได้อย่างไรถ้าเขาไม่มีเวลา? นี่คือการศึกษาล่าเรียน สิ่งนี้
ไม่ได้อยู่ในโชคของชายผู้นำสงสารนั้น เขาได้ตายไปแล้ว! ไม่แม้กระทั่งจะพูดได้ว่าเขาจะกลายเป็นปวงประชา ไม่เลย! เขาเพียงแต่
มาเพราะได้ยินมาว่าที่นี่ให้ความรู้ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ เขาจะมาในศาสนาฮินดูอีกครั้ง
ลูก ๆ เข้าใจว่ามายาเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง เธอทำให้ลูกทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าลูกทำบาปรูปแบบใดลูกต้องบอกสิ่งนั้น
แก่พ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ บาปต่าง ๆ ยังคงเกิดขึ้นในโลกของราวัน พวกเขาพูดว่า: เราได้เป็นคนบาปมาหลายชาติเกิด ใครพูดสิ่ง
นี้? ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้เบื้องหน้าพ่อหรือรูปปั้นของเหล่าเทพ เวลานั้นลูกรู้สึกว่าการได้เป็นคนบาปมาหลายชาติเกิดอย่างแท้จริง
ลูกได้ทำบาปในอาณาจักรของราวันอย่างแน่นอน ลูกไม่สามารถพูดถึงบาปของหลายชาติเกิดของลูกแต่ลูกสามารถพูดถึงบาปของ

ลูกในชาติเกิดนี้ ด้วยการบอกบาปลูกจะเบาสบาย ลูกต้องบอกศัลยแพทย์เกี่ยวกับความเจ็บป่วยของลูกว่า: ลูกดีผู้นั้นผู้นี้หรือลูกขโมยบางสิ่ง ลูกไม่อายุที่จะบอกสิ่งเหล่านี้แต่ลูกอายุที่จะบอกเกี่ยวกับต้นเหตุนั้น ถ้าลูกอายุที่จะพูดกับศัลยแพทย์ความเจ็บป่วยของลูกจะถูกจัดไปได้อย่างไร? สำนักของลูกจะเฝ้าแต่ก่อกวนลูกและลูกจะไม่สามารถจดจำพอได้ ด้วยการบอกความจริงแก่ท่าน ลูกจะสามารถจดจำท่านได้ พ่อพูดว่า: พ่อ ศัลยแพทย์ให้ยาแก่ลูกมากจนกระทั่งลูกจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เสมอ ด้วยการบอกศัลยแพทย์ลูกจะเบาสบาย บ้างก็ริเริ่มและเขียนจดหมายถึงบาปว่า: บาป ลูกได้ทำบาปมาเป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปในโลกของดวงวิญญาณบาป เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่ให้และรับกับดวงวิญญาณบาปอีกต่อไป สัทกูรูที่แท้จริงคือพ่อ สัญลักษณ์อมตะ ท่านไม่เคยเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย ผู้คนเหล่านั้นได้ตั้งชื่อบัลลังก์นั้นว่า “บัลลังก์อมตะ” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่านี่คือบัลลังก์ของดวงวิญญาณ การอยู่ที่นี้ (หน้าผาก) รู้ได้ว่าเหมาะสมกับดวงวิญญาณ มีการแตะมัลลิกที่นี้ด้วยเช่นกัน ดังเดิมแล้วได้มีการแตะมัลลิกเป็นจุดขนาดเล็ก เวลานี้ลูกต้องแตะมัลลิกแก่ตนเอง ลูกต้องจดจำพ่อต่อไป ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายจะกลายเป็นจักรพรรดิที่ยิ่งใหญ่ ลูกไม่ต้องศึกษาการศึกษาใดๆ ในโลกเก่าในโลกใหม่ดังนั้นลูกต้องใส่ใจต่อการศึกษาที่สูงส่งนี้ แม้ขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ลูกบางคนก็รักษาโยคะของสติปัญญาของลูกอย่างดีมากขณะที่ผู้อื่นก็ปล่อยให้โยคะของสติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนไปทั่ว บ้างเขียนว่าพวกเขามีโยคะเป็นเวลา 10 นาทีและบ้างเป็นเวลา 15 นาทีผู้ที่บันทึกของพวกเขาจะมีความซาบซึ้งว่าเขาได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปเป็นเวลานานเท่านี้ ไม่มีใครสามารถเขียนว่าเขาได้มีโยคะเป็นเวลามากกว่า 15 นาที สติปัญญานั้นก็เร่ร่อนไปที่นี้และที่นั่น ถ้าหากว่าทุกคนจะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอพวกเขาทั้งหมดจะได้รับสภาพเหนือบ่วงกรรมของพวกเขา พ่ออธิบายหลายประเด็นที่หวานชื่นและน่ารักแก่ลูก ไม่มีกูรูอื่นใดที่ได้สอนในวิธีนี้ จะไม่ใช่เป็นเพียงหนึ่งที่เรียนรู้จากกูรู นับพันจะเรียนจากกูรูหนึ่งคน ลูกเรียนรู้อย่างมากมาจากสัทกูรู นี่คือนันตราที่จะควบคุมมายา กิเลสทั้ง 5 เรียกว่าเป็นมายา ทรัพย์สมบัติเรียกได้ว่าเป็นความมั่งคั่ง ลูกควรจะพูดว่าลักษมีและนารายณ์มีทรัพย์สมบัติมากมาย ลักษมีและนารายณ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นแม่และพ่อ อติเทพและอติเทวีเรียกว่าเป็นพ่อของโลกและแม่ของโลก พวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) ไม่ได้รับชื่อนี้ พวกเขาเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขากลับมามั่งคั่งอย่างมากด้วยการรับเพชรพลอยแห่งความรู้ ผู้คนไปที่อัมบาด้วยความปรารถนามากมายแต่ผู้คนไปที่วัดลักษมีเพียงเพื่อความมั่งคั่งไม่ใช่เพื่อสิ่งใดอื่น ดังนั้นใครที่ยิ่งใหญ่กว่า ไม่มีผู้ใดรู้ว่าพวกเขาได้รับสิ่งใดจากอัมบาและเขาได้รับอะไรจากลักษมี พวกเขาเพียงแต่ร้องขอความมั่งคั่งจากลักษมีเท่านั้น ลูกได้รับทุกสิ่งจากอัมบา อัมบามีชื่อเสียงมากกว่า เพราะผู้เป็นแม่ได้จดทนต่อความทุกข์ที่ใหญ่หลวงดังนั้นผู้เป็นแม่จึงมีชื่อเสียงมากกว่า อัจจะ พ่อยังคงพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมามีบริสุทธิ์ จดจำวงจร และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งทำให้ผู้คนมากมายเป็นเช่นเดียวกับลูกเอง ลูกคือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกันนั้น นี่คือนิทราที่แท้จริงของการเป็นนารายณ์ จากนายธรรมดา อัจจะ

ถึง ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ซ่อนเร้นความเจ็บป่วยของลูกจากศัลยแพทย์ ทำให้ตนเองปลอดภัยจากวิญญาณปีศาจร้ายของมายา ลูกต้องทำงานรับใช้เพื่อแตะมัลลิกของอำนาจในการปกครองแก่ตนเอง
2. กลับมามั่งคั่งด้วยการเติมเต็มตนเองด้วยเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย เวลานี้อย่าได้ให้และรับกับดวงวิญญาณบาป มีความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา

พร: ขอให้ลูกมีโชคของความสุขและรับประทานและแบ่งปันอาหารบำรุงร่างกายของความสุขในชีวิตบราห์มินอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีใครในโลกสามารถมีโชคของความสุขที่ลูกบราห์มินมีเพราะว่าลูกทั้งหมดได้รับบัลลังก์หัวใจของบัพาดาในชีวิตนี้ด้วยตัวเอง ลูกรับประทานและแบ่งปันอาหารบำรุงร่างกายของความสุขอย่างสม่ำเสมอ ในเวลานี้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล ไม่สามารถมีชีวิตที่ไร้กังวลเช่นนั้นในเวลาใดๆ ในทั้งวงจรนอกจากเวลานี้ ลูกจะไร้กังวลในยุคทองแต่ลูกไม่มีความรู้ใดๆที่นั่น ในเวลานี้ลูกมีความรู้และเหตุนี้เองสิ่งนั้นออกมาในหัวใจของลูกว่า: ไม่มีใครมีโชคของความสุขที่ฉันมี

คติพจน์: ผู้ที่ปกครองตนเองในยุคบรรจบพบกันประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลกในอนาคต

*** โอม ชานติ ***